

Dit zal het geval zijn als het bestuur, zoals het beloofde, daartoe alles doet wat mogelijk is. Dit is het ernstig voorgehouden en daarom is het ook goedgekeurd dat het bestuur twee zwaar getande olifanten, die de vorst als vanouds zal krijgen, met spoed uit Jaffna heeft besteld. Er is wel ongenoegen over getoond dat gouverneur Christiaan van Teylingen de gehele inhoud van zijn aparte brief van 17 december 1763 in een postscriptum bij de gewone brief van 19 december heeft opgenomen. [fol. 1880] Dit postscriptum betrof zijn overwegingen over het overlijden van de vorst van Thanjavur en de te verlenen hulp aan zijn opvolger, als de concurrenten van de Compagnie zich met hem zouden bemoeien. Om alle problemen met deze concurrenten te vermijden, werd Van Teylingen aanbevolen voortaan voorzichtiger te zijn. Het is goedgekeurd dat, zoals gemeld in de brief van 17 oktober 1763, de dienaars te Jagannathpur de regenten van Samalkot en Peddapuram een geldlening van pagode 20.000 hebben geweigerd en dat ze op de dreiging van brandstichting aan de zuidwest zijde buiten de logie een redoute met rondom een gracht hebben laten opwerpen. Dit waren goede voorzorgen, vooral daar de kosten vrijwillig door de kooplieden van de Compagnie en andere inwoners zijn gedragen. In de vergadering is evenwel overwogen [fol. 1881] dat er geen melding van is gemaakt wie de kosten van het onderhoud zal dragen. Het bestuur is te kennen gegeven dat het billijk is, dat die ten laste van de kooplieden en inwoners worden gebracht, daar zij er een veilige woonplaats door genieten. Mocht deze redoute, zoals beweerd wordt, ook de veiligheid van de logie dienen, dan kunnen zij volstaan met de helft van de onderhoudskosten.)

Bij de even hiervoor aangehaalde missive der ministers van den 17^e oktober 1763 gesien hebbende dat de gemelde Jaggernaykpoeramse bediendens almeede gedreygt waaren geworden met een visite van den hiervoor meergemelde prins Visiaramarasoe met een leger van 15.000 man, nadat denselven de vesting Rachie Mahindrawarom zoude veroverd hebben, om aldaar een goede somma gelds ter leen te bekomen. En, in gevalle zulx niet goedwillig af te neerde, dan daartoe geweld te zullen gebruyken.

Fol. 1881v.

([fol. 1882] Het is goedgekeurd dat het bestuur de dienaars te Jagannathpur heeft toegestaan om bij absolute noodzaak tegen deze bedreiging 100, of zonodig meer, inlandse krijgers in dienst te nemen, omdat het zelf wegens zwakte geen troepen uit het garnizoen te Nagapattinam kan zenden. Als het gevaar geweken is, moeten deze krijgers direct weer worden afgedankt. Er is bevolen voorzichtig in het voordeel van de Compagnie te werk te gaan. Het is eveneens in orde dat het bestuur de dienaars te Bimlipatam heeft verboden om enige moslim regenten geld te lenen, en dat het bestuur heeft bevolen de voortdurende verzoeken van de duan van genoemde vorst beleefd af te wijzen. Mocht deze aanhouden met zijn reeds gedaan verzoek naar Nagapattinam [fol. 1883] om manschappen, dan moet hem dat beleefd worden geweigerd. In de brief van 20 januari 1764 is reeds bevolen hem dit uit het hoofd te praten. Tevens is goedgekeurd dat het bestuur de opperhoofden te Sadras heeft toegestaan om voort te gaan met collecte in plaats van hoofdgeld op de inwoners, daar deze moradores in vervallen en armoedige omstandigheden verkeren. Men zal er zich bij moeten neerleggen dat er, evenals de twee vorige boekjaren, aan inkomsten van dat dorp f 836 moet worden afgeschreven in de hoop op verbetering. Het is uitstekend dat het bestuur het kordate optreden van de opperhoofden te Sadras heeft geprezen, [fol. 1884] om een pion en zes sepoys naar het steenhoudersdorp Arialchery te sturen, om een afgezant van de regent van Arinkekathemagana, Lantjemansingoe, te verdrijven, die pacht van de ingezetenen wilde invorderen. Dit had het goede gevolg dat enige gearresteerde dorpelingen zijn vrij gelaten en samen met de uitgezondene manschappen in het fort zijn teruggekeerd, zonder dat er verder iets gebeurde. Uit de correspondentie met de overige westerkwartieren, alsmede met Malakka, valt niets van belang te melden. Het is slechts een goede zaak dat de wissels ten laste van het Engelse bestuur te Madras, die in Coromandel uit Malakka werden ontvangen, zijn voldaan. [fol. 1885] De Engelsen daar hadden er wel enig bezwaar tegen gemaakt. Het is goedgekeurd dat de olifant die door het bestuur op Ceylon naar Coromandel werd gestuurd, daar is aange-